

Bir Kadının Ezgisi

– Nilüfer Dursun · 11 Ekim 2009

Zamansız yolculardı, valideyle pederim.
Onları kaybedeli, bitmedi hiç kederim.
İsyankar kul değilim, dertlere sabrederim.
Umarım doğacaktır, bir gün güneş gönlüme.

Şiire gönül vermiş, gerçek Allah dostuyum.
Sanatsız soluyamam, sanattır çizgim yolum.
Göbek adım hoşgörü, anlayışlı bir kulum.
Umarım doğacaktır, bir gün güneş gönlüme.

Yalnızlık sana mahsus, Rabbim kurban olduğum.
Arayıp sormaz oldu, gözüm iki çocuğum.
Kimse umursamıyor, günden güne solduğum.
Umarım doğacaktır, bir gün güneş gönlüme.

Ne çoluk var ne çocuk, ne de tüten bir ocak.
Bulunur mu bilemem, açılacak bir kucak.
Şiir dostu birisi, bana yar olur ancak.
Umarım doğacaktır, bir gün güneş gönlüme

Geçmesin mi benim de, birilerine nazım.
Dul kadın ezgisini, çaldı yıllardır sazım
Ruh eşim gelse artık, değişse alın yazım
Umarım doğacaktır, bir gün güneş gönlüme

Nilüfer DURSUN /ANKARA